

Til Regeringen, Folketingspolitikere og offentligheden.

Landsforeningen For Arbejdsskadede **LFA** har følgende bemærkninger til betænkningen vedr. Arbejdsskadesikring. Bemærkningerne er udarbejdet for LFA af Kurt A. Nissen lokalformand for Arbejdsskadeforeningen AVS.

Betænkningen vedr. Arbejdsskadesikring er udkommet her i oktober 2006. Beskæftigelsesministeren havde i 2005 oprettet dette udvalg til at se på Arbejdsskadelovgivningen og tilgrænsende områder og komme med forslag, som politikerne eventuelt kan omsætte til lovforslag.

Indledningsvis skal det bemærkes at det er positivt at et sådan udvalg blev oprettet og er fremkommet med en grundig betænkning.

Nu ser vi frem til den politiske behandling. Vi vil nøje følge de lovforslag som dette udvalgsarbejde medfører, vi anmoder derfor allerede nu om at blive høringsberettiget.

Gennemgang af betænkningen: Direkte citater fra betænkningen er sat med *kursiv*.

Kapitel 1.

Nogle af overskrifterne er:

Samordning af erstatninger og offentlige ydelser – incitamentet for arbejdsfastholdelse – dispensation for anmeldelsesfrister vedr. arbejdsskader – udvalgets forslag skal samlet set holdes inden for en udgiftsneutral ramme for det offentlige.

Bemærk: Ingen fra LFA har deltaget i dette udvalgsarbejde, LFA er heller ikke været indbudt.

Kapitel 2.

I indledningen af betænkningen (side 8) bliver aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti vedr. Finansloven for 2006 omtalt.

Det drejer sig om aftalen vedr. ændringer for personer i Fleksjob, således at overkompensation kan undgås, *hvilket giver en mindreudgift/besparelse for det offentlige på **48 millioner** i 2006 stigende til **64 millioner** i 2009.*

*Besparelsen for de private arbejdsgivere vurderes til **146 millioner**.*

I aftalen skrives der (side 9) at *Tilskadekomne bevarer retten til at få genoptaget sin sag, hvis det viser sig, at pågældende ikke kan bevarer sit fleksjob.*

Det lyder godt:

Men spørgsmålet er hvor længe denne ret gælder, er det 5 år eller ubegrænset ?

Bemærk:

Udvalget har ikke taget stilling til § 18 og specielt stk. 5. vedrørende godtgørelse for **varigt mén**. Som omhandler at erstatningen bliver nedsat med 1% for hvert år den pågældende var ældre en 39 år ved arbejdsskaden indtræden, samt en yderligere nedsættelse med 1% efter det fyldte 60 år.

LFA mener at dette er urimeligt. Et mén er et mén, uanset alder.

Men også set i lyset af at vi bliver ældre og ældre, samt at Regeringen vil have at folk skal blive længere på arbejdsmarked. Denne regel vedr. nedsættelse af erstatning bør fjernes, det må der være råd til set i lyset af de besparelser der er **indført**.

Udvalget anbefaler (side 10)

Forskellige tekniske økonomiske måder at justere og udregne erstatningerne på. Specielt kapitaliseringsfaktoren anbefales at blive justeret en gang årligt, hvilket skulle give en mere retfærdig udregning.

(Om dette er rigtigt vil vi overlade til de kyndige på området.)

Udvalget anbefaler:

*På denne baggrund, at reglerne om tilskadekomnes adgang til at kapitalisere en løbende erstatning for tab af erhvervsevne **ikke ændres.** (side 10)*

At få sin erstatning kapitaliseret kan være meget vigtigt for skadelidte. Der kan være brug for pengene til at skabe en ny tilværelse samt når beløbet er udbetalt, kan arbejdsskadesagen betragtes som afsluttet, og skadelidte kan komme videre i sit liv, med en løbende ydelse, forsætter arbejdsskadesagen for den skadelidte.

Så det er godt at udvalget anbefaler ikke at ændre.'

Udvalget anbefaler:

At der i loven gives mulighed for at tilkende en løbende erstatning fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne (dog ikke fra før anmeldelsen) i sager, hvor den endelige erstatning udbetales som et engangsbeløb. (side 11)

Bemærkning fra LFA:

Der bør stå i loven at tilskadekomne har ret til erstatning fra det tidspunkt hvor arbejdsskaden har medført et tab af erhvervsevne (evne til at tjene det samme som før) og det uanset hvornår anmeldelse er foretaget.

Kapitel 4.

” Udvalget skal overveje, om reglerne om anmeldelse af arbejds-skader, herunder reglerne om dispensation fra anmeldelsesreglerne, bør justeres eller præciseres ” (side 11)

Udvalget skriver:

*Hvor der tidligere blev afvist **5-600 skader**, er der de seneste år afvist omkring **1.000** anmeldte skader årligt som for sent anmeldt, da der ikke var grund til at se bort fra fristen. (side 50)*

Fra LFA har der igennem mange år været et stort ønske om en kraftig ændring vedrørende denne urimelige regel. Hvor en arbejdsskade der ikke er anmeldt indenfor et år, ikke kan behandles og dermed heller ikke anerkendes.

LFA har ønsket 1 års reglen totalt væk, eventuelt erstattet med en 5 års regel, lige som den gældende regel vedr. genoptagelse som også er på 5 år.

Derfor er det glædeligt at udvalget har undersøgt denne regel, desværre er udvalget ikke kommet til den optimale løsning, men der er ændret på betingelserne vedr. dispensation.

Før skulle der være en **”rimelig begrundelse”** for at skaden ikke var anmeldt. Der findes ingen rimelig begrundelse plejer Ankestyrelsen at sige, og derfor blev der som regel sagt nej til dispensation.

Udvalget anbefaler at loven ikke ændres vedr. anmeldelse.

Udvalget opstiller nye retningslinier for hvornår der kan gives dispensation fra 1 års fristen. (se side 13)

Overskridelse af 1-årsfristen får den konsekvens, at det skal dokumenteres at.

- 1) der er sket en arbejdsskade**
- 2) der er erstatningsberettigende følger og**
- 3) arbejdsskaden er sikker årsag til følgerne.**

Som udvalget skriver:

Udvalget finder, at alle tilskadekomne i videst muligt omfang skal have den erstatning efter arbejdsskadeforsikringsloven, de er berettiget til. Modellen sikrer dette, og modellen er udtryk for en rimeligheds-betragtning i stedet for kravet om at der skal være en rimelig grund til, at skaden er anmeldt for sent.

Tiden må jo vise om udvalget har ret, ellers må LFA kunne forvente at spørgsmålet tages op igen.

På side 53 i betænkningen står der følgende:

Tilskadekomnes ret til inden for en frist af 1 år til at rejse krav efter loven blev indført ved lov nr. 114 af 15. maj 1906 og har eksisteret lige siden.

På side 128 står der:

*Hvis man ser på, hvilken brancher som har flest for sent anmeldte sager, ligger det offentlige øverst på listen, men branchen har også mange anmeldelser - i perioden fra 1999 til 2005 blev mindst **7.168** arbejdsskader anmeldt for sent, heraf havde det offentlige **1.842** for sent anmeldte skader.*

Bemærkning fra LFA:

Hvor mange skader er ikke blevet anmeldt, ja det spørgsmål kan nok ikke besvares, men det offentlige har et alvorligt problem, det offentlige burde jo være de første til at overholde loven, mener LFA

Udvalget skriver:

Det er ikke alle skader, der skal anmeldes – arbejdsskader, der antages at kunne begrunde krav på ydelse efter loven, skal anmeldes – efter arbejdsmiljøloven skal arbejdsgiveren anmelde skaderne til Arbejdstilsynet, når der er fravær fra arbejdet mindst en dag ud over skadedagen – Hertil har udvalget ingen ændring. (side 61)

Bemærkning fra LFA:

Alle skader bør anmeldes, således at systemet kan vurdere om de hører ind under loven, denne vurdering er arbejdsgiveren inhabil til at foretage. Alle skader bør også anmeldes til Arbejdstilsynet, således at Arbejdstilsynet kan vurdere om de skal reagere.

En dagsreglen vedr. fravær bør fjernes, i dag kan mange godt forsætte på arbejde med positiv støtte fra arbejdsgiveren, derved får Arbejdstilsynet ikke det rette indblik i hvordan arbejdsmiljøet er.

På side 52 i betænkningen står der:

Overholder arbejdsgiveren ikke sin anmelddepligt, straffes pågældende med bøde efter lovens § 82, stk. 3. Efter praksis er det arbejdsskadestyrelsen, der indstiller til bøde via politiet.

LFA kan konstatere at udvalget ikke har undersøgt hvor mange arbejdsgivere der er blevet idømt bøder, altså også i hvor mange tilfælde var Politiet enige eller uenige med Arbejdsskadestyrelsen.

LFA undre sig ligeledes over at en Arbejdsgiver kan blive idømt en bøde for at anmelde en arbejdsskade for sent. Bøden bliver betalt og dermed må det jo være fastslået at arbejdsskaden er sket. Hvorfor bliver arbejdsskaden så ikke automatisk anerkendt i Arbejdsskadestyrelsen! Hvorfor skal skadelidte ikke have sin berettiget erstatning? Dette håber vi bliver ændret, samtidig med de andre ændringer af lovgivningen.

Kapitel 5. Ingen bemærkninger.

Kapitel 6.

Vedr. Kompensation over 100 %

Overkompensation til folk i Fleksjob har regeringen løst ved indførelsen af § 17a i arbejdsskadeforsikringsloven, hermed kan ingen i Fleksjob modtage over 100%.

Udvalget skriver:

Kompensation ud over 100% af hidtidig indtægt forekommer herefter kun i et begrænset antal sager. Udvalget finder ikke, at der er behov for yderligere justering af lovgivningen. Udvalget vurderer, at mindreudgiften ved yderligere justering vil være beskeden, og kommissoriets udgangspunkt om udgiftsneutralitet vil ikke påvirkes af en eventuel yderligere justering. (side 17)

LFA bemærker at Udvalget ikke har forholdt sig til:

Spørgsmålet om at nogen arbejdsskadede personer modtager for lidt i erstatning, her burde der nok nedsættes et nyt udvalg til at kikke erstatningerne for mén efter, de har trængt til en modernisering i mange år.

Udvalget har heller ikke taget stilling til:

Spørgsmålet om hvornår den skadelidte kan modtage refusion for afholdte udgifter til behandling og medicin, efter nu gældende regler, kan dette først ske når skaden er anerkendt og dette sker først når erstatningsspørgsmålet er afklaret, derfor bør Arbejdsskadestyrelsen hurtigt kunne melde ud til forsikringen om at denne skade bliver anerkendt og derfor er berettiget til hjælp i forbindelse med behandling og medicin.

Bemærk:

Udvalget anbefaler, at samordningen mellem erstatning efter arbejdsskadeforsikringsloven og sociale ydelser som hidtil reguleres i de love, der regulerer offentlig forsørgelse. Det indebærer, at der ikke ændres i gældende lovgivning.(side 18)

Kapitel 7.

”Udvalget skal udvikle incitamentter til at skabe arbejdsfastholdelse på normale vilkår, herunder overveje muligheden for at betale erstatningen til tilskadekomne som tilskud til den arbejdsgiver, der beskæftiger tilskadekomne efter skaden”. (side 18)

Udvalget har nedsat en Teknikergruppe til at bearbejde dette spørgsmål.

Udvalget er enige om at der ikke er behov for nye beskæftigelsesrettede ordninger med særlig henblik på arbejdsskadede. Udvalget finder, at de allerede eksisterende ordninger også inkluderer de arbejdsskadede, og at arbejdsskadede derfor principielt kan arbejdspladsfastholdes gennem de eksisterende ordninger.

Samtidigt finder udvalget at arbejdspladsfastholdelse er væsentlig for alle og ikke kun for de arbejdsskadede. (side 20)

Udvalget vil gerne have et bedre samspil mellem Arbejdsskadestyrelsen og kommunerne, samt mellem Arbejdsskadestyrelsen, kommunerne, arbejdsgiverne, fagforeningerne og patientforeningerne – Det anbefales også at gennemføre temadage om indsatsen i arbejdsskadesager.

(Med Patientforeninger, regner vi med at der tænkes på Landsforeningen For Arbejdsskadede **LFA**, et sådan samarbejde hilser vi meget velkommen og deltager gerne.)

Udvalget henviser også til et projekt i Horsens vedr. netop samarbejde mellem Arbejdsskadestyrelsen, kommunen og 3F og et forsikringssselskab - erfaringerne herfra skal bruges som grundlag for et fremtidigt samarbejde i alle kommunerne. (side 20)

Udvalget finder, at den særlige regel om forlængelse af sygedagpengene ved verserende arbejdsskadesag bør ses i sammenhæng med de kommende politiske forhandlinger i efteråret 2006 om forlængelse generelt.(side 20)

Bemærkning fra LFA:

Vi finder ikke at der er nogen grund til at ændre denne udmærkede regel, heldigvis bliver flere og flere arbejdsskadesager hurtigere færdige, men de få der trækker ud, bør også have gavn af denne forlængelses mulighed.

Side 23.

Vedr: Kapitaliseringsfaktorer og fastsættelse af erstatning for tab af erhvervsevne.

Udvalget indstilling.

Udvalgets medlemmer tilslutter sig princippet om, at kapitaliseringsfaktoren fremover beregnes således, at den erhvervsevnetabserstatning som den tilskadekomne modtager, er den samme efter skat, uanset om den udbetales som et kapitalbeløb eller som en løbende erstatning. (side 27)

Bemærkning fra Kurt A. Nissen: Er ikke sikker på at have forstået dette rigtigt, men tolker det sådan at ingen bliver stillet ringere end de er d.d.

Bemærk:

De tekniske beregningsmodeller ang. Faktorer, renter, skat – er der ikke taget stilling til fra undertegnede.

Ifølge betænkningen har Velfærdskommissionen foreslået at begrænse adgangen til at kapitalisere erstatninger. (side 33)

Udvalget skønner at overgangen til kun at udbetale løbende ydelser vil medføre en årlig merudgift til arbejdsgiverne på **1 milliard kr.** Omvendt vil det offentlige spare knap 200 millioner til sociale ydelser. (side 34)

Udvalget har også vurderet om der fremover kun skulle være mulighed for at få kapitaliseret 25% frem for nu 50%.

Udvalget opstiller 2 modeller (kan læses i betænkningen fra side 34)

Udvalget finder ikke at de nuværende regler for kapitalisering af en erhvervsevnetabserstatning efter arbejdsskadesforsikringsloven bør ændres. Udvalget kan i konsekvens heraf således hverken støtte model 1 eller model 2.

Begge modeller indebærer betydelige merudgifter for arbejdsgiverne.

Skadelidte har også brug for at føle sin arbejdsskadesag er afsluttet og dermed komme videre med livet, derfor er det godt at muligheden for at få kapitaliseret sin erstatning bliver bevaret.

Udvalget skriver:

Erstatningen vil blive mindre, jo længere tid der går, før Arbejdsskadestyrelsen har mulighed for at træffe en afgørelse om erhvervsevnetab.(side 44)

Udvalget anbefaler:

At Arbejdsskadestyrelsen kan tilkende en løbende erstatning fra det påviste erhvervsevnetab (dog tidligst anmeldelsen) og frem til den dag hvor kapitalafgørelsen træffes. (side 49)

Bemærkning fra LFA:

Skadelidte bør have erstatning, fra det tidspunkt arbejdsskaden har medført et erhvervsevnetab, det uanset hvornår anmeldelse foretages.

Vedr. Bilag 5. Teknikergruppens overvejelser om arbejdspladsfastholdelse af arbejdsskadede på normale vilkår.

Teknikergruppen mener ikke at der er behov for nye modeller, men mener dog at der er brug for justeringer.

LFA vil ikke her tage stilling til den i øvrige gode gennemgang af problemstillinger vedr. arbejdsfastholdelse, men vi ser frem til at dette emne bliver debatteret senere med henblik på nødvendige løsningsmodeller, denne debat og opgaveløsning deltager vi gerne i.

Denne debat kunne jo tage udgangspunkt i projektet fra Horsens hvor der er etableret et samarbejde mellem kommunen, arbejdsskadestyrelse, 3F-Horsens og Tryg Forsikring. En hurtig sagsbehandling både i kommunen og arbejdsskadestyrelsen vil være et godt grundlag for at sikre arbejdsplads-fastholdelse.

Hermed slutter LFA sin gennemgang af betænkningen. Vi forbeholder os retten til at fremkomme med flere kommentarer, alt efter hvad den fremtidige debat kan medføre af nyttige oplysninger til gavn for en bedre lovgivning på Arbejdsskadesagsområdet.

Slagelse d. 30/10-06

Venlig hilsen fra LFA v/Kurt A. Nissen

Kontakt ang. Denne gennemgang af Betænkningen kan ske til Landsforeningen For Arbejdsskadede LFA v/ Landsformand Hanne Tøgersen tlf. 96100138
mail: lfa@lfa.dk hjemmeside www.lfa.dk

Eller til: Kurt A. Nissen formand for Arbejdsskadeforeningen AVS
Adresse: Jasminvej 7, 4200 Slagelse tlf. 58524721 Mobil 23744821
mail: kan@huskes.dk hjemmeside www.arbejdsskadeforeningen.dk

Betænkningen kan læses på www.ask.dk - www.bm.dk/sw14674.aps